

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 1. srpna 2008
SEK(2008) 2367 v konečném znění

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

Přezkum nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu

„Zlepšování právní úpravy na základě 20 let zkušeností“

Souhrn posouzení dopadů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (přepracované znění)

[KOM(2008) 505 v konečném znění]
[SEK(2008) 2366]

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

**Přezkum nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou
vrstvu**

„Zlepšování právní úpravy na základě 20 let zkušeností“

Souhrn posouzení dopadů

**k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o látkách, které
poškozují ozonovou vrstvu (přepracované znění)**

[KOM(2008) 505 v konečném znění]

[SEK(2008) 2366]

1. Úvod

Tento dokument je souhrnem posouzení dopadů k přepracovanému znění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen „nařízení“)¹.

2. SOUVISLOSTI

Ozonová vrstva ve stratosféře chrání život na Zemi před škodlivým ultrafialovým slunečním zářením. Na počátku 80. let vědci zaznamenali značný úbytek koncentrace ozonu ve stratosféře nad Antarktidou, což vstoupilo do širokého povědomí pod názvem „ozonová díra“. V době své největší intenzity – na jaře na konci 90. let – byla ozonová díra nejvýraznější v okolí pólů, ačkoli ke značným úbytkům koncentrací ozonu došlo i na jiných místech. Zvýšená intenzita UV záření může u lidí způsobit rakovinu kůže a šedý zákal a může mít nepříznivý dopad i na ekosystémy.

Již v roce 1987 vlády schválily Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, čímž všichni signatáři podle stanoveného harmonogramu zahájili postupné ukončení výroby a spotřeby látek poškozujících ozonovou vrstvu (ODS). V roce 2007 oslavily smluvní strany protokolu (včetně Evropského společenství) dvacáté výročí Montrealského protokolu a vyzdvihly jej jako jednu z nejúspěšnějších mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí. Do této doby se všem 191 smluvním stranám protokolu podařilo oproti výchozím hodnotám snížit spotřebu látek poškozujících ozonovou vrstvu o 95 %². Nejvýraznějšího snížení (99,2 %) dosáhly průmyslově vyspělé země, zatímco v rozvojových zemích bylo toto snížení o něco nižší (80 %). Snížení bylo dosaženo na základě dohodnutého zastavení spotřeby a výroby a následného časově vymezeného postupného snižování³.

Ve své poslední zprávě vydané v roce 2007 potvrdila skupina pro vědecká hodnocení (SAP), která byla zřízena v rámci Montrealského protokolu, že díky regulačním opatřením zavedeným protokolem pomalu dochází k obnově ozonové vrstvy – třebaže o 10 až 15 později, než uváděly prognózy této skupiny v předchozí zprávě z roku 2002. Očekává se, že k obnově průměrných úrovní ozonu a úrovní ozonu nad Arktidou by mělo dojít do roku 2050, zatímco v případě ozonové díry nad Antarktidou by mělo dojít k obnově ozonové vrstvy mezi lety 2060 a 2075.

Podle Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) zabrání regulace zavedená v rámci Montrealského protokolu v celosvětovém měřítku vzniku milionů případů smrtelné rakoviny kůže a desítek milionů případů nezhoubné rakoviny kůže a šedého zákalu. Orgány Spojených států amerických odhadují, že jen v USA se zabrání výskytu rakoviny kůže ve více než 6,3 milionu případů. Regulace zavedená

¹ Viz SEK(2008) xxx a KOM(2008) xxx.

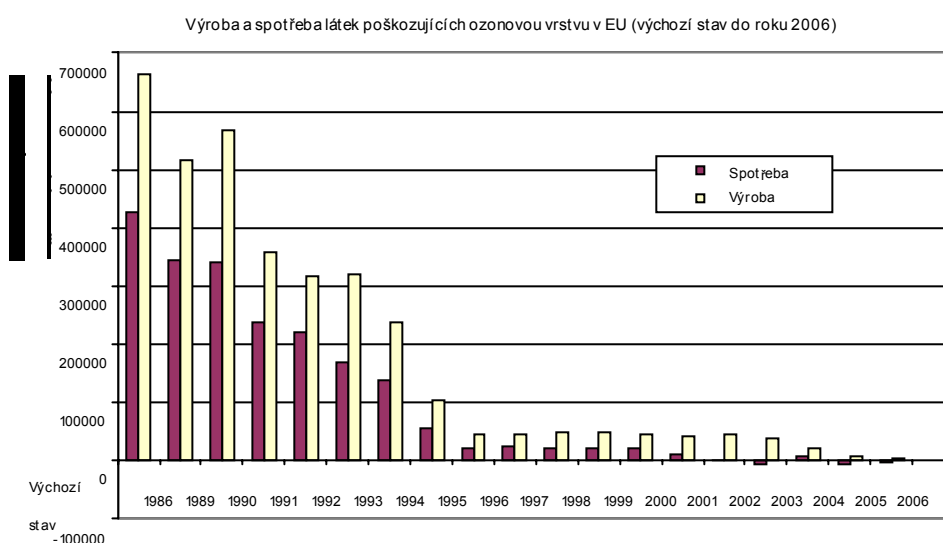
² Článek 1 Montrealského protokolu definuje „spotřebu“ jako výrobu po přičtení dovozu a po odečtení vývozu regulovaných látek.

³ Úspěšné snížení spotřeby daných látek v rozvojových zemích umožnil mnohostranný fond, z něhož byly doposud poskytnuty přibližně 2,4 miliardy USD na přenosy technologií a související projekty budování kapacit. Harmonogramy rozvojových zemí tradičně zaostávají za průmyslově vyspělými zeměmi o několik let.

Montrealským protokolem navíc v letech 1990 až 2010 přispěje k zamezení emisí skleníkových plynů ve výši více než 100 miliard tun CO₂. Do roku 2010 budou emise látek poškozujících ozonovou vrstvu vážené podle potenciálu globálního oteplování představovat méně než 5 % celkových předpokládaných emisí CO₂, zatímco v roce 1990 činil jejich podíl téměř 50 %⁴.

3. NAŘÍZENÍ (ES) Č. 2037/2000 O LÁTKÁCH, KTERÉ POŠKOZUJÍ OZONOVOU VRSTVU

Nařízení je hlavním nástrojem Evropských společenství pro provádění Montrealského protokolu. Mezinárodní a evropské politické rámce, které jsou uvedené do souladu a navzájem se posilují, vykazují působivé výsledky, přičemž již téměř dosáhly definitivního ukončení spotřeby a výroby regulovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu (viz obrázek).

Evropské společenství dosud ukončilo více než 99 % své základní spotřeby a výroby látek poškozujících ozonovou vrstvu. Do roku 2010 Evropské společenství použití regulovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu – s výjimkou přibližně 1 200 tun látek s potenciálem poškozování ozonu ročně – definitivně ukončí. Hodnota ve výši 1 200 tun zahrnuje odhadovaných 1 000 tun, které připadají na recyklované nebo znovuzískané hydrochlorfluoruhlodivky, jejichž použití bude od roku 2015 podléhat zákazu, čímž zůstává méně než 200 tun látek s potenciálem poškozování ozonu ročně, které jsou definovány jako spotřeba ve smyslu Montrealského protokolu (ve srovnání se základními úrovněmi spotřeby ve výši 400 000 tun). Kromě toho budou zbývající „emisní použití“ látek poškozujících ozonovou vrstvu, na něž se vztahuje nařízení (ale které ještě nejsou považované za spotřebu podle protokolu), v období po roce 2010 představovat odhadované množství 1 400 tun látek s potenciálem poškozování ozonu (zůstanou-li v případě nepřijetí dalších opatření zachovány současné úrovně). Výroba látek poškozujících ozonovou vrstvu bude v ES v roce

⁴ Takto výrazný podíl na změně klimatu je u látek poškozujících ozonovou vrstvu dán jejich velmi vysokým potenciálem globálního oteplování (GWP) (některé z těchto látek mají tento potenciál více než 14 000krát vyšší než CO₂).

2010 představovat méně než 4 000 tun látek s potenciálem poškozování ozonu ročně (v porovnání se základními úrovněmi výroby ve výši 700 000 tun).

4. PROCES PŘEZKUMU

Tento přezkum je součástí Legislativního a pracovního programu Komise (CLWP) na rok 2008 pod nadpisem „Zjednodušení“. Přípravy byly zahájeny na konci roku 2006 rozsáhlým průzkumem orgánů členských států a jiných příslušných agentur, společností, odvětví a nevládních organizací. Z průzkumu vyplynula všeobecná spokojenost s účinností nařízení. Hlavní připomínky se týkaly složitosti nařízení a přání jeho znění zjednodušit a upřesnit.

Na základě výše uvedeného příspěvku a dalších odborných zdrojů (např. aktuálních analýz a doporučení vypracovaných skupinami pro vědecká, technická a ekonomická hodnocení v rámci Montrealského protokolu) byly na období od ledna 2008 určeny a analyzovány možnosti politiky a související posouzení dopadů.

5. ŘEŠENÍ KLÍČOVÝCH PROBLÉMŮ

Ve své zprávě z roku 2007 varovala skupina pro vědecká hodnocení zřízená Montrealským protokolem smluvní strany, že bez ohledu na dosažené úspěchy je nadále třeba zachovat obezřetnost, aby byl dodržován nově navržený harmonogram pro obnovu ozonové vrstvy, a to rovněž s přihlédnutím ke zbývajícím nejasnostem, zejména v oblasti dopadu změny klimatu. K nejdůležitějším úkolům patřila potřeba do roku 2015 výrazně snížit stávající úroveň použití v rámci výjimky (včetně použití methylbromidu pro karanténní a předzásilkové aplikace) s cílem zajistit, aby látky poškozující ozonovou vrstvu „skladované“ ve výrobcích a zařízeních nebyly uvolňovány do atmosféry, a zabránit uvádění nových látek poškozujících ozonovou vrstvu na trh (viz níže oddíl 6.3). Další problémy na úrovni EU se týkají regulační komplexnosti a s tím související administrativní zátěže a potřeby v plné míře dodržovat ustanovení Montrealského protokolu a zároveň zamezit riziku nezákonného obchodu a používání látek poškozujících ozonovou vrstvu. Podle doporučení skupiny pro vědecká hodnocení a zlepšovacích návrhů zúčastněných stran připojených k vlastní analýze Komise byly určeny tyto všeobecné a konkrétní cíle pro řešení zbývajících problémů.

Všeobecným dlouhodobým cílem přezkumu nadále zůstává včasná obnova a následná ochrana ozonové vrstvy, aby se zabránilo nepříznivým dopadům, zejména na lidské zdraví a na ekosystémy. S tím související krátkodobý a střednědobý cíl však spočívá ve zjednodušení regulačního rámce a v současném snížení jakékoli zbytečné administrativní zátěže, které je v souladu se závazkem Komise rozvíjet a prosazovat zlepšování právní úpravy.

Za účelem splnění těchto všeobecných cílů byly určeny tyto konkrétní cíle, které mají pomoci řešit uvedené problémy a opírají se přitom o uznané silné stránky nařízení.

- 1) Zlepšování a zjednodušení právní úpravy snížením administrativní zátěže:
 - a) upřesnění a zjednodušení nařízení;

- b) zefektivnění podávání zpráv a s tím spojené administrativní zátěže;
 - c) aktualizace ustanovení o výjimkách a s tím souvisejících administrativních postupů.
- 2) Zajištění trvalého souladu prostřednictvím plného provádění Montrealského protokolu ve znění z roku 2007 a lepšího prosazování:
- a) provádění rozhodnutí XIX/6 o urychlení ukončení výroby a spotřeby hydrochlorfluoruhlovodíků;
 - b) zajištění souladu ES s ustanoveními protokolu a zamezení nezákonnému a škodlivému obchodu.
- 3) Řešení budoucích problémů zohledněním látek poškozujících ozonovou vrstvu, které ještě nejsou regulovány Montrealským protokolem:
- a) látky obsažené (nebo „skladované“) ve výrobcích a zařízeních;
 - b) nové látky poškozující ozonovou vrstvu a látky poškozující ozonovou vrstvu, které mají nízkou životnost;
 - c) použití methylbromidu pro karanténní a předzásilkové aplikace.

6. MOŽNOSTI POLITIKY A JEJICH DOPAD

Na základě výše uvedeného příspěvku a dalších odborných zdrojů (např. aktuálních analýz a doporučení vypracovaných skupinami pro vědecká, technická a ekonomická hodnocení v rámci Montrealského protokolu) byly určeny a analyzovány rozsáhlé možnosti politiky a související posouzení dopadů. S cílem zlepšit srozumitelnost nařízení, a tím usnadnit jeho provádění, ale zároveň také snížit jakoukoli zbytečnou administrativní zátěž, bylo zkoumáno co nejvíce možností zjednodušení. S ohledem na snížení administrativní zátěže byla zvažena také neregulační opatření, např. případné zefektivnění podávání zpráv o látkách poškozujících ozonovou vrstvu a postupů pro dohled.

Možnosti nezměnění nařízení (zachování současného stavu) nebo dokonce jeho stažení byly důkladně zvaženy, avšak zamítnuty, mimo jiné také proto, že by ES přestalo dodržovat Montrealský protokol, a nebyl by tak dosažen jeho cíl zjednodušení.

Analýza se týkala tří velkých kategorií opatření politiky uvedených níže.

1. První významná kategorie možností politiky se vztahovala na cíl zjednodušení, přičemž se vychází z dosavadních úspěchů při ukončení výroby a spotřeby látek poškozujících ozonovou vrstvu a z možnosti odstranění již neplatných ustanovení. Zvolené klíčové možnosti se týkají:

- odstranění ustanovení a s tím souvisejících postupů týkajících se základních použití chlorfluoruhlovodíků (CFC), kritických použití methylbromidu a jiných výjimek pro chlorfluoruhlovodíky a hydrochlorfluoruhlovodíky;

- zjednodušení limitu pro používání methylbromidu pro karanténní a předzásilkové aplikace při současném snížení kvantitativního limitu z 607 tun látek s potenciálem poškozování ozonu na současnou maximální hodnotu 300 tun;
- zefektivnění podávání zpráv (na základě opětovné žádosti ze strany členských států), ačkoli neexistoval dostatečný manévrovací prostor vzhledem k tomu, že většina povinností podávání zpráv (ne-li dokonce všechny) vyplývá spíše z protokolu než z nařízení;
- ukončení výjimek ukládajících malému počtu subjektů značné administrativní náklady, které jsou neúměrné ve srovnání s malými přínosy;
- objasnění definic a jiných zlepšení právní úpravy ve snaze (spolu s dřívějšími opatřeními) splnit požadavek mnoha zúčastněných stran týkající se jednoduššího a lépe strukturovaného právního aktu.

Tento soubor možností zjednodušení má v období do roku 2020 přinést kumulativní úspory administrativních nákladů odhadované na téměř 4 miliardy EUR. Předpokládá se, že dopad na životní prostředí bude příznivý (třebaže nepatrný a obtížně měřitelný), neboť revidované nařízení má být snáze proveditelné a bude se lépe prosazovat, a to i ze strany malých a středních podniků. Z téhož důvodu mohou průmysl a uživatelé látek poškozujících ozonovou vrstvu očekávat malé čisté přímé hospodářské zisky, a to zejména pro malé a střední podniky, které mají omezený přístup k odborným znalostem potřebným pro provádění nařízení.

2. V souladu s potřebou zajistit trvalý soulad s Montrealským protokolem vznikla druhá kategorie možností. K upřednostňovaným možnostem patří:

- posunutí data ukončení výroby hydrochlorfluoruhlodíků z roku 2025 na rok 2020 s cílem uvést nařízení do souladu s nedávným rozhodnutím XIX/6 o urychlení ukončení výroby a spotřeby hydrochlorfluoruhlodíků;
- zjednodušení a zpřísnění prosazování nařízení s cílem zamezit nezákonnému obchodu a používání látek poškozujících ozonovou vrstvu v EU, a to s pomocí účinnějších ustanovení týkajících se inspekčních požadavků členských států (např. přechodem z „namátkových“ inspekcí na kontroly „na základě existujícího rizika“), přiměřených požadavků na označování ve snaze zabránit nezákonnému obchodu (i v rámci EU) a vybraných opatření k posílení dohledu nad dovozem a vývozem látek poškozujících ozonovou vrstvu.

Tím, že zamezují nezákonnému obchodu a rovněž zohledňují obavy vyjádřené průmyslem během průzkumu přispívají tyto možnosti politiky k tomu, aby nevznikaly nadměrné administrativní náklady a aby se zajistilo dodržování Montrealského protokolu.

3. S cílem zajistit vhodné řešení zbývajících problémů v budoucnosti byl kladen důraz na tyto tři oblasti:

- a) Uvolňování emisí „skladovaných“ látek poškozujících ozonovou vrstvu (ODS) / emisí skleníkových plynů (GHG) do atmosféry – Vzhledem k tomu, že se protokol dosud zaměřoval na postupný zákaz spotřeby a výroby látek poškozujících ozonovou vrstvu, jsou značná množství těchto látek nadále

ukládána nebo „skladována“ ve výrobcích a zařízeních (např. v izolačních pěnách, chladičích a v klimatizaci). Vzhledem k vysokému potenciálu globálního oteplování těchto skladovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu vzniká v případě, že nedojde ke znovuzískání a konečnému zneškodnění těchto látek, značné riziko globálního oteplování. V roce 2010 by množství skladovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu mohlo v EU představovat přibližně 700 000 tun látek s potenciálem poškozování ozonu (5 miliard tun ekvivalentu CO₂), přestože zde odborníci kvůli omezenému množství dostupných měřitelných údajů předpokládají značný stupeň nejistoty. Emise by v období 2005–2015⁵ mohly ročně případně dosáhnout množství 24 000 tun látek s potenciálem poškozování ozonu (nebo 170 milionů tun ekvivalentu CO₂). Navrhuje se, aby do nařízení bylo zařazeno několik opatření ke zpřísnění ustanovení týkajících se znovuzískávání a zneškodňování látek poškozujících ozonovou vrstvu obsažených ve výrobcích a zařízeních. Tato opatření by mohla v desetiletém časovém horizontu znamenat přínosy pro životní prostředí ve výši až 14 000 tun látek s potenciálem poškozování ozonu nebo 112 milionů tun ekvivalentu CO₂. Kromě toho se zlepšuje provádění rámcové směrnice EU o odpadech a směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních tak, aby byly zachyceny emise látek poškozujících ozonovou vrstvu/látek s potenciálem globálního oteplování, což by případně mohlo znamenat další přínos pro životní prostředí ve výši až 34 000 tun látek s potenciálem poškozování ozonu (270 milionů tun ekvivalentu CO₂). Vzhledem k vysoké variabilitě nákladů u různých výrobků (v rozpětí od 4,5 EUR za jednoduché zneškodnění až po 100 EUR/kg látek s potenciálem poškozování ozonu za znovuzískání a zneškodnění látek poškozujících ozonovou vrstvu obsažených v izolačních pěnách) se návazná opatření navíc zaměří na promyšlené a přiměřené pobídky k (výraznému) zvýšení objemu výrobků a zařízení určených ke znovuzískávání a recyklaci nebo zneškodnění⁶.

- b) Uvádění nových látek poškozujících ozonovou vrstvu na trh – Ze zprávy skupiny pro vědecká hodnocení z roku 2007 vyplynuly nové vědecké důkazy o tom, že potenciál poškozování ozonu některých chemických látek, které dosud nejsou regulovány protokolem (např. nPB), je podstatně vyšší, a proto se zde doporučuje, aby smluvní strany protokolu zvážily některá regulační opatření s cílem zabránit tomu, aby došlo ke zvrácení dosavadního pokroku. Emise nových látek poškozujících ozonovou vrstvu v ES jsou v současné době odhadovány na celkově méně než 300 tun látek s potenciálem poškozování ozonu ročně. S cílem zabránit rozšiřování trhů, které by bylo třeba následně regulovat, jsou navrhována preventivní opatření v podobě uvedení seznamu nových látek poškozujících ozonovou vrstvu v příloze nařízení (např. na základě údajů společností podle směrnice REACH) a požadavku, aby výrobci a dovozci těchto látek vedli záznamy o objemech, s nimiž obchodují. Ačkoli jsou tato opatření vhodná pro zvyšování informovanosti mezi spotřebiteli látek

⁵ Odhady byly získány extrapolací nejlepších dostupných globálních odhadů obsažených ve zprávě TEAP z roku 2005, podle níž globální skladovaná množství v roce 2002 představovala 3,5 milionu tun látek s potenciálem poškozování ozonu (20 miliard tun ekvivalentu CO₂) a předpokládané množství pro rok 2015 činilo 2 miliony tun látek s potenciálem poškozování ozonu (13,4 miliard tun ekvivalentu CO₂).

⁶ Např. normy spojené s kompenzačními nebo depozitními systémy, financování likvidace z regionálních fondů apod.

poškozujících ozonovou vrstvu, neočekává se, že budou mít významný hospodářský dopad na průmysl, který by měl dále pokračovat v ukončení výroby a spotřeby těchto látek.

- c) Omezení použití methylbromidu pro karanténní a předzásilkové aplikace – Vzhledem k tomu, že methylbromid je toxická látka, která představuje značná zdravotní rizika (a z tohoto důvodu je nařízení přísnější než protokol), spočívá upřednostňovaná možnost v povinném znovuzískávání do roku 2015 a následném ukončení výroby a spotřeby uvedené látky. Toto opatření umožní přechodnou fázi, během níž budou alternativy jako např. tepelné ošetření v mnoha případech zřejmě konkurenceschopnější, a k ukončení výroby a spotřeby dojde, až bude k dispozici více alternativ. Celkové náklady pro průmysl by v období 2010–2020 představovaly 9,5 milionu EUR, což by odpovídalo úspoře methylbromidu v hodnotě 2 000 tun látek s potenciálem poškození ozonu.

7. ZÁVĚRY

Navrhované možnosti politiky odrážejí pevný závazek ke zjednodušení a zlepšování právních předpisů na základě řádné analýzy. Výsledný soubor opatření bude základem pro výrazně zjednodušený právní text, přičemž zároveň poskytne záruky pro konsolidaci a pokračování pokroku, jehož se v oblasti ukončení výroby a spotřeby látek poškozujících ozonovou vrstvu doposud dosáhlo. Ačkoli se úspěšným ukončením výroby a spotřeby již snížila administrativní zátěž spojená s prováděním nařízení, dodatečné čisté úspory za celkový soubor opatření (poté, co bylo rovněž zohledněno několik opatření, která by mohla vést ke zvýšení administrativních nákladů) budou celkově činit téměř 3 miliony EUR, z čehož přibližně 2 miliony EUR připadají na průmysl, 0,7 milionu EUR na orgány členských států a zbývající částka na Evropskou komisi. Se souborem opatření nejsou spojeny žádné významné čisté přímé přírůstkové náklady. Očekává se, že kumulativní dodatečný přímý hospodářský dopad nepřesáhne 13 milionů EUR a bude se zejména týkat opatření na snížení použití methylbromidu pro karanténní a předzásilkové aplikace⁷. Zjednodušení by mělo být přínosem zejména pro malé a střední podniky, které mají omezený přístup k odborným znalostem potřebným pro provádění nařízení.

Nejvíce hmatatelné přínosy souboru opatření pro oblast životního prostředí se týkají snížené spotřeby a zvýšeného znovuzískávání vyplývajícího zejména z politických opatření v souvislosti s karanténními a předzásilkovými aplikacemi. Tyto výhody by mohly přinést čistý zisk ve výši 16 000 tun látek s potenciálem poškození ozonu nebo 112 milionů tun ekvivalentu CO₂⁸. Další vyjádření ve vztahu ke sníženému riziku výskytu rakoviny by byla bezpředmětná s ohledem na malá množství, o něž se ve srovnání s celosvětovým dosahem tohoto problému jedná, a ke značným nejjasnostem v souvislosti se vztahem dávka-odezva mezi tunou látek s potenciálem

⁷ Náklady by byly značně nižší, pokud by bylo vzato v úvahu pravděpodobné rozhodnutí o zrušení registrace methylbromidu ze zdravotních důvodů.

⁸ Z hlediska potenciálu globálního oteplování to odpovídá přibližně 2 % emisí skleníkových plynů v roce 1990. Pouze pro srovnání: snížení odpovídá jedné desetinné snížení, jehož je nezbytné dosáhnout pro splnění cíle na rok 2020 snížit emise skleníkových plynů o 20 % v rámci souboru opatření v oblasti energetiky a klimatu.

poškození ozonu a konečným dopadem na lidské zdraví a na životní prostředí. Toto čisté snížení emisí látek s potenciálem poškození ozonu by však přispělo ke snížení rizika dalšího poškození ozonové vrstvy a zároveň by znamenalo skutečné přínosy v souvislosti se změnou klimatu. Podrobné údaje, včetně úplného seznamu všech zvažovaných možností a jejich dopadů (jakož i zamítnuté možnosti) jsou zahrnuty v plném znění posouzení dopadů.

V oblastech, v nichž budou v dohledné době dostupné alternativy, bude přijato více opatření za účelem definitivního ukončení výroby a spotřeby látek poškozujících ozonovou vrstvu. Tato opatření jsou uvedena ve sdělení doprovázejícím návrh na přepracování nařízení. Komise bude rovněž v návaznosti na tuto revizi úzce spolupracovat s členskými státy, aby vyřešila zbývající klíčovou otázku skladovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu. Opatření tohoto druhu by mohla znamenat další významné přínosy v oblasti životního prostředí. Komise bude rovněž úzce spolupracovat s členskými státy a dalšími smluvními stranami protokolu s cílem snížit zbývající použití látek poškozujících ozonovou vrstvu, zejména látek používaných v souvislosti s karanténními a předzásilkovými aplikacemi, a zamezit uvádění nových látek poškozujících ozonovou vrstvu na trh.